

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж1 2072/23
14.8.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Предрага Васића, председника већа, Валентине Тодоровић Воркапић и Мирославе Вучетић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Саша Миленковић, адвокат из Новог Београда, Тошин бунар бр. 270Г/45, против тужене Предшколске установе “11. април” из Новог Београда, Народних хероја бр. 12А, чији је пуномоћник Александар Килибарда, адвокат из Новог Београда, Булевар Арсенија Чарнојевића бр. 19/17, ради поништаја анекса уговора о раду, утврђења и исплате разлике зараде, одлучујући о жалби тужене изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П1 337/18 од 26.1.2023. године, у седници већа одржаној 14.8.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Трећег основног суда у Београду П1 337/18 од 26.1.2023. године у ставу првом изреке и **ОДБИЈА** тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи као незаконит анекс уговора о раду дел.бр. 4633-885 од 25.9.2015. године и одлука Управног одбора тужене дел.бр.384/3-3 од 26.1.2016. године као и да се утврди да је тужилца почев од 11.12.2015. године у радном односу код тужене на неодређено време, на радном месту “васпитач” са VII степеном стручне спреме и коефицијентом 17,32, док се у погледу осталих права, обавеза и одговорности запослених у установи примењује раније закључени уговор о раду бр. 8/1 од 9.2.2015. године, анекси и закон, као неоснован.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Трећег основног суда у Београду П1 337/18 од 26.1.2023. године у ставу другом изреке и **ОДБИЈА** тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој, по основу неисплаћеног дела зараде за радно место “васпитач” са VII степеном стручне спреме и коефицијентом 17,32 (разлике нето зараде између коефицијента 14,88 и коефицијента 17,32) накнади штету и исплати разлику до пуног износа зараде за период од децембра 2015. године до јуна 2021. године у појединачним месечним новчаним износима са законском затезном каматом до исплате, као и да тужена за тужилцу, изврши уплате припадајућих разлика доприноса за социјално осигурање – пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање Републике Србије, на начин ближе описан у ставу

другом изреке, као и да изврши обрачун и уплату по основу сваке означене разлике у заради за сваки наведени месец и досуђени износ изврши уплате за тужиљу припадајућих означених разлика доприноса за социјално осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање Републике Србије у складу са законом, на начин ближе описан у ставу другом изреке, као неоснован.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Трећег основног суда у Београду П1 337/18 од 26.1.2023. године и **ОДБИЈА** захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 188.180,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате, а обавезује се тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 119.250,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате, у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужиља да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 40.680,00 динара, у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 337/18 од 26.1.2023. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље, па је поништен као незаконит анекс уговора о раду дел.бр. 4333-885 од 25.9.2015. године и одлука Управног одбора тужене дел.бр. 384/3-3 од 26.1.2006. године, те је утврђено да је тужиља почев од 11.12.2015. године у радном односу код тужене на неодређено време, на радном месту “васпитач” са VII степеном стручне спреме и коефицијентом 17,32, док се у погледу осталих права, обавезе и одговорности запослене установе примењује раније закључени уговор о раду бр. 8/1 од 9.2.2015. године, анекс и закон. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиље, па је обавезана тужена да јој, по основу неисплаћеног дела зараде за радно место “васпитач” са VII степеном стручне спреме и коефицијентом 17,32 (разлике нето зараде између коефицијента 14,88 и коефицијента 17,32) накнади штету и исплати разлику до пуног износа зараде, за период од децембра 2015. године до јуна 2021. године, у појединачно опредељеним месечним износима, са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваког појединачног износа, па до исплате, као и да тужена изврши уплате припадајуће разлоге доприноса за социјално осигурање и изврши обрачун и уплату по основу сваке означене разлике у заради за сваки наведени месец и досуђени износ изврши уплате припадајућих разлика доприноса за социјално осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање РС у складу са законом. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 188.180,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Против наведене пресуде тужена је благовремено изјавила жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом као у жалби.

Испитујући правилност и законитост ожалбене пресуде, у границама овлашћења прописаних одредбом члана 386 став 3 у вези члана 402 Закона о парничном поступку

(“Службени гласник РС”, бр.72/11...55/14), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужене основана.

У поступку доношења ожалбене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, нити друге битне повреде одредаба парничног поступка које би утицале на правилност и законитост ожалбене пресуде.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку, тужилја је са туженом закључила Уговор о раду под Дел. бр.8/1 дана 09.02.2015. године и засновала радни однос на неодређено време са завршеном високом школом струковних студија за образовање васпитача, VI степен стручне спреме, за обављање послова васпитач. У наведеном уговору о раду се наводи да се плата запосленог радника, овде тужилје обрачунава по коефицијенту 14,88 из члана 1 Уредбе о изменама и допунама Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама од 29.12.2012. године (“Службени гласник РС”, бр.124/12) и цене рада од 2.894,68 динара нето, одређено је закључком градоначелника Града Београда бр.5-4749/14-Г-01 од 02.12.2014. године. Тужилја је дана 26.8.2015. године, поднела захтев туженој, да јој одобри повећање коефицијента, јер је 11.7.2015. године дипломирала на Учитељском факултету и стекла звање васпитач у предшколским установама о чему је као доказ приложила диплому која је оверена код јавног бележника под бр. УОП-IV:1117-2021 од 26.5.2021. године. Тужилји је дана 11.12.2015. године достављена понуда за закључење анекса уговора о раду и сам анекс уговора о раду Дел. бр.4633-885 од 25.9.2015. године и то ретроактивно, у ком анексу је наведено да запослени има право на плату за обављени рад у редовном радном времену, која се утврђује по коефицијенту 14,88, са истим ранијим VI степеном стручне спреме тужилје, а којим у целини занемарена чињеница стеченог VII-1 степена стручне спреме, имајући у виду да је 11.7.2015. године тужилја дипломирала на Учитељском факултету и стекла звање васпитач у предшколским установама. Из налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке Јованке Косановић од 19.5.2022. године утврђен је износ разлике нето плате за тужилју применом коефицијента 17,32 и применом коефицијента 14,88 на обрачун, укупног износа нето плате тужилје која је обрачуната и исплаћена у периоду 11.12.2015. године – јун 2021. године у износу разлике нето плате од 520.281,33 динара, као што је утврђен износ припадајућих доприноса за пензијско и инвалидско осигурање на име разлике зараде.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је с позивом на одредбе члана 104 став 1 Закона о раду, члана 51 и 77 Посебног колективног уговора за предшколске установе чији је оснивач Град Београд (“Службени гласник РС”, бр.47/15) и одредбе члана 2 Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама нашао да је основан захтев тужилје за поништај као незаконит анекс уговора о раду од 25.9.2015. године и Одлука управног одбора тужене од 26.01.2016. године, па је утврдио да је тужилја почев од 11.12.2015. године у радном односу код тужене на неодређено време на радном месту васпитач са VII стеченом стручне спреме и коефицијентом 17,32, као што је усвојио и захтев тужилје за исплату разлике зараде између коефицијента 14,88 и коефицијента 17,32 за радно место васпитач са VII – 1 степеном стручне спреме, као и захтев тужилје за уплату доприноса

за обавезно социјално осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање и донео одлуку као у ставу првом и другом изреке ожалбене пресуде.

Међутим, на овако правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је погрешно применио материјално право, због чега је одлучено као у изреци ове пресуде.

У погледу права на плату, на запослене у предшколским установама примарно се примењује Закон о платама у државним органима и јавним службама (“Службени гласник РС”, бр.34/01...21/16) и Уредба о коефицијенту за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама у (“Службени гласник РС”, бр.44/01...58/14), донета у спровођењу тог закона, којом су одређени коефицијенти за обрачун и исплату плате запослених у предшколским установама.

Законом о платама у државним органима и јавним службама уређује се начин утврђивања плата, додатака на плату, накнаде и осталих примања, између осталог и запослених у јавним службама који се финансирају из буџета Републике Србије, аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе (члан 1). Плата запослених се утврђује на основу основице за обрачун плата, коефицијента, додатка на плату и обавеза које запослени плаћа по основу пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање из плате у складу са законом (члан 2). Основицу за обрачун плате уређује Влада (члан 3), а према члану 4 истог закона, коефицијент изражава сложеност послова, одговорност, услове рада и стручну спрему. Према члану 8 истог закона, коефицијенти за обрачун и исплату плата запослених утврђују се актом Владе којим се запослени разврставају у платне разреде према звањима, занимањима и пословима.

Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама (“Службени гласник РС”, бр.44/01...58/14), чланом 2 тачка 1 одређени су коефицијенти за обрачун и исплату плата запослених у ученичком стандарду, па је за васпитача са VII степеном стручне спреме предвиђен коефицијент 17,32, а за васпитача са VI степеном стручне спреме предвиђен коефицијент 14,88.

Из наведеног произилази да је стручна спрема један од елемената за одређивање коефицијента, да запосленом васпитачу са VII степеном стручне спреме припада коефицијент од 17,23 за разлику од васпитача са VI степеном стручне спреме коме је одређен коефицијент за обрачун плате од 14,88.

Одредбом члана 8 став 2 Закона о основама система образовања и васпитања (“Службени гласник РС”, бр.72/09...62/16), прописано је да је васпитач лице које је стекло одговарајуће високо образовање: 1) на студијама II степена (мастер академске студије, специјалистичке академске студије или специјалистичке струковне студије), по пропису који уређује високо образовање, почев од 10.9.2005.године; 2) на основним студијама у трајању од најмање четири године, по пропису који је уређивао високо образовање до 10.9.2005.године. Ставом 3 истог члана је предвиђено да изузетно, васпитач јесте и лице са стеченим одговарајућим високим образовањем на студијама I степена (основне академске, односно струковне студије), студијама у трајању од три године или вишим образовањем.

Одредбом члана 25 став 4, 5 и 6 Закона о високом образовању (“Службени гласник РС”, бр.76/05...87/16), прописано је да су студије I степена: 1) основне академске студије и 2) основне струковне студије, а да су студије II степена: 1) мастер академске студије, 2) мастер струковне студије, 3) специјалистичке академске студије и 4) специјалистичке струковне студије. Студије III степена су докторске академске студије.

Према правилима из члана 95 став 2 истог закона, лице које заврши основне академске студије у обиму од најмање 240 ЕСПБ бодова, односно у трајању од најмање четири године и лице које оствари најмање 240 ЕСПБ бодова на академским студијама I и II степена, стиче стручни назив “дипломирани” са знаком звања I степена академских студија из одговарајуће области.

Према томе, запослени са завршеним студијама II степена или завршеним основним студијама у трајању од најмање четири године, по прописима о високом образовању до 10.9.2005.године, могу остварити право на коефицијент за високо образовање уколико је актом о систематизацији послова у предшколској установи за њихово радно место прописана врста и степен образовања које они поседују.

Запослени који имају завршене студије I степена високог образовања (основне академске студије, основне струковне студије и специјалистичке струковне студије), завршене према најновијим прописима о високом образовању, немају право на коефицијент за високо образовање од 17.32.

У конкретном случају, тужила је завршила студије на Учитељском факултету на основним академским студијама у четворогодишњем трајању и стекла звање дипломирани васпитач, које студије су I степена, из чега произилази да тужилци за овај ниво образовања припада коефицијент од 14,88, предвиђен за више образовање (VI степен стручне спреме), због чега је оспореним анексом уговора о раду од 25.9.2015.године и Одлуком Управног одбора тужене од 26.01.2016.године стручна спрема тужилце правилно вреднована и правилно утврђен коефицијент за обрачун плате, а оспорени анекс и Одлука Управног одбора тужене нису противни принудним прописима садржаним у Закону о високом образовању и Уредби о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама. Стога је Апелациони суд у Београду преиначио ожалбену пресуду у ставу првом и другом изреке и одбио тужбени захтев тужилце за поништај као незаконитих Анекса уговора о раду од 25.9.2015.године и Одлуке Управног одбора тужене од 26.01.2016.године, као и да се утврди да је тужила почев од 11.12.2015.године у радном односу код тужене на радном месту васпитач са VII степеном стручне спреме и коефицијентом 17,32, као и захтев тужилце за исплату разлике зараде и уплате доприноса за обавезно социјално осигурање, као супсидијарним захтевима и донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Како тужила није успела у спору, то је преиначено и решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке ожалбене пресуде и одбијен као неоснован захтев тужилце за накнаду трошкова које је имала у поступку пред првостепеним судом, а тужила обавезана да туженој, применом правила из одредбе члана 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку накнади трошкове које је имала у поступку пред првостепеним судом и то на име заступања од стране адвоката на пет

одржаних рочишта у износу од по 18.000,00 динара, три неодржана рочишта у износу од по 9.750,00 динара, што све укупно износи 119.250,00 динара, применом важеће АТ.

Туженој су досуђени и трошкови на име састава жалбе у износу од 33.000,00 динара, као и на име судске таксе на жалбу и одлуку по жалби у износу од по 3.840,00 динара, што је укупан износ од 40.680,00 динара, применом важеће ТТ.

Код изложених разлога, применом одредби члана 394 тачка 4, 401 тачка 3 и члана 165 став 2 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.72/11...55/14), одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Предраг Васић, с.р**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**